

ORTHODONTIE EN LICHAAMSHOUDING

In de publicatie van coll. DUYZINGS over de betekenis van de orthodontie voor de ontwikkeling van aangezicht en lichaamshouding, waarbij de orgaanbehandeling plaats heeft moeten maken voor een meer synthetische doordenking van de problemen (hetgeen overigens ook reeds in zijn voorafgegane beschouwingen is bepleit) en waarvoor de tandheelkunde wordt geplaatst, vindt schrijver dezes aanleiding om in dezelfde gedachtengang op enkele punten uit zijn betoog nader in te gaan.

Tot goed begrip moge ik enkele aanhalingen doen uit genoemde verhandeling om aan de hand daarvan nadere conclusies te kunnen trekken.

De schrijver baseert zijn betoog op het volgende:

1. Het gelaat mag men orthodontisch niet afzonderlijk beschouwen, maar dit dient te geschieden in nauwe relatie tot de gehele schedel. Deze staat weer in betrekking tot de totale lichaamsbouw.

2. Voor het overgrote deel zijn het uitwendige krachten, die aanleiding kunnen geven dat de onderkaak, door zijn verplaatsingsmogelijkheden in het gewricht, in een stand wordt gebracht die men het best kan omschrijven als afwijkend van de gangbare.

3. Een spier groeit zelfstandig uit, maar onder invloed van de functie worden haar omvang en ontwikkeling gestimuleerd. Grootte en dus ook krachtsontplooiing zijn zeer variabel. Dit is mede van invloed op de ontwikkeling van het bot waaraan de spier is geïnsereerd.

4. Het naar voren brengen van de onderkaak houdt in: ombouw van het kaakgewricht, een veranderde werking van de kauw- en mondbodemspieren en van de tong, een gewijzigd verloop van de met de onderkaak verbonden spieren naar het borstbeen en een andere positie van het tongbeen zomede een veranderde situatie en functie van de halsspieren.

5. Een verandering in de stand van de schedel, door verplaatsing van het zwaartepunt, kan een verandering in het evenwicht van de wervelkolom teweeg brengen.

6. Een verandering in de stand van de onderkaak t.o.v. de bovenkaak wekt compenserende krachten in het stelsel van kauw-, mondbodem- en halsspieren ter stabilisering van de nieuwe toestand. Dus algeheel harmonisch evenwicht. De halsspieren, zowel de oppervlakkig als dieper gelegene, verlopende van het achterhoofd naar het borstbeen, staan in nauwe relatie tot de mondbodemspieren; men zie de musculatuur van en naar het os hyoideum. Krachten, die het evenwicht verstoren in dit gebied, zullen hun invloed doen gelden bij de harmonische vorming van de wervelpartij.

Wanneer men onder 3 tot de overtuiging is gekomen, dat het bot in zijn ontwikkeling onder invloed staat van de variabele krachtsontplooiing der spieren,

die op hun beurt weer onder invloed staan van de functie, dan is op grond van het onder 4 geldende nooit de stelling te handhaven, dat slechts de processus tijdens de regulatie in zijn vormgeving te beïnvloeden zou zijn en de kaakbasis meestal onbeïnvloedbaar. Immers, wanneer de verplaatsing van de onderkaak een veranderde werking van kauw-mondbodemspieren en tong teweeg brengt, dan moet hieruit volgen een verandering der bijbehorende botpartijen, aangezien hier een drastische verandering in de functie wordt teweeggebracht. Het onder 5 geponeerde zou men sterker kunnen stellen. Een verandering in de stand van de schedel, door verplaatsing van het zwaartepunt, *moet* een verandering in het evenwicht van de wervelkolom veroorzaken. Daar het verplaatsen van het zwaartepunt gepaard gaat met een harmonische aanpassing in het spier- en gewrichtenstelsel, kan niet verwacht worden dat hier de spieren uitsluitend de compensatorische krachten zouden opbrengen voor het instellen van het nieuwe evenwicht, maar moeten ook de gewrichten aan het ontstaan van een nieuwe harmonie medewerken.

Men kan stellen, dat elke verandering in de positie van de onderkaak, ter stabilisatie van een nieuwe toestand, compenserende krachten oproept in het complex van kauw-, mondodem- en halsspieren. Er stelt zich een ander evenwicht in en men gaat ervan uit dat krachten, die een bepaalde harmonie in het gebied van de mondodem doorbreken, hun invloed zullen doen gelden op het bestaande evenwicht in de wervelkolom. De conclusie ligt dus voor de hand dat – om tot een gezonde of wel normale lichaamsbouw te geraken, juist door een veranderde positie van de onderkaak veel te bereiken zal moeten zijn. Anders gezegd: in een juiste relatie van de onderkaak ten opzichte van de bovenkaak ligt de kern voor een gunstige beïnvloeding van het gehele groeiproces.

Wanneer men nu, in het licht van de beschouwing van coll. DUYZINGS, de uiteenzettingen van Prof. BALTERS, welke hij al verscheidene jaren ten beste geeft op zijn colleges en bij voordrachten, in overweging neemt en tevens kennis neemt van de resultaten van zijn daarop gebaseerde regulatiemethode, dan blijkt dat laatstgenoemde reeds jaren met behulp van zijn apparatuur nastreeft hetgeen uit de stellingen van coll. DUYZINGS naar voren springt en er logisch uit voortvloeit.

Reeds sinds jaar en dag wekt prof. BALTERS de tandartsen op (jammer genoeg alleen door middel van voordrachten) tot een volkomen andere oriëntering in de tandheelkunde. Tot een standpunt waarbij men zich niet blind staart op het behandelen van carieuze elementen. Een slagzin van hem luidt: „Wer mit Karies umgeht, kommt darin um”, waarmee hij wil betogen dat de schooltandverzorging dient te worden omgeschakeld op wat hij noemt: Jugendgesundheitspflege.

Zijn apparatuur is er in de eerste plaats op gericht, de onderkaak in een positie te brengen, waarbij onder normale omstandigheden het gehele lichaam in een „gezonde” harmonie verkeert. Niet alleen het gebit, maar het lichaam moet zich ook bij deze veranderde positie van de onderkaak aanpassen.

Daarbij wordt tevens gebroken met de opvatting dat, alvorens een onderkaak

naar voren kan worden gebracht, allereerst een expansie van de bovenkaak moet hebben plaats gevonden. Inderdaad ziet men dat een veranderde relatie van de onderkaak t.o.v. de bovenkaak in beide automatisch een verwijding tot stand brengt waarbij de verbreding van de tandrij in de onderkaak aanvankelijk iets achter blijft bij die in de bovenkaak. Daarnaast voltrekt zich ook nog een wijziging in de beethoogte doordat de eerste blijvende molaren gelegenheid wordt geboden om uit te groeien tot de juiste verticale relatie is bereikt, waarmee de werking van *BALTER's* apparaat zich ook uitstrekt in de derde dimensie.

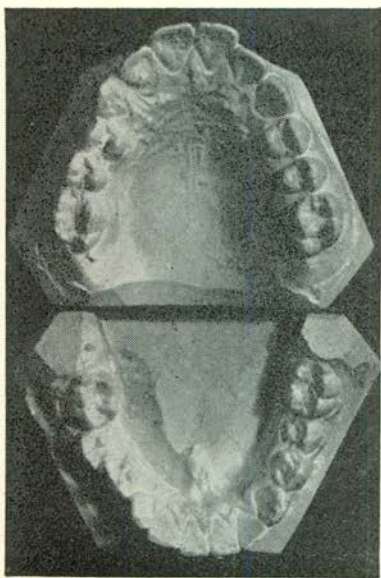
En wat te zeggen van de veranderingen, die zich tengevolge van het naar voren brengen van de onderkaak, logischerwijze voltrekken in de keelholte en, in aansluiting daarbij, in het strottenhoofd. Door de verschuiving van de onderkaak verplaatst zich ook het hyoid met als gevolg veranderingen in de larynx. Het gehele systeem van de z.g. lymfatische keelring komt door de bevrijding van de tong uit haar distale positie veel ruimer te liggen en functioneel veel gunstiger. De ademhalingsweg wordt ruimer en men ziet dan ook dat kinderen met een uitgesproken mondademhaling vaak in enkele weken deze gewoonte achterwege laten en in rust de neus als ademweg benutten.

Naast bovengenoemde eigenschappen heeft het apparaat de bedoeling de tong tot de juiste functionele ontwikkeling te brengen, zodat zij in staat zal zijn het verkregen evenwicht in de stand der gebitselementen te verzekeren en te bewaren, zodat het gebruik van een retentieapparaat overbodig wordt.

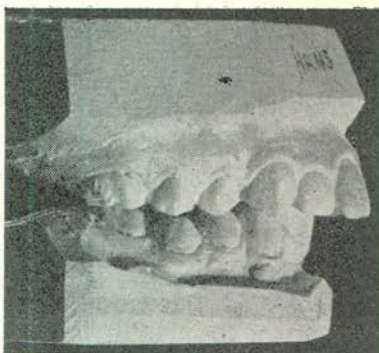
Wanneer zich veranderingen voordoen in het menselijk lichaam, die – zoals collega *DUYZINGS* het uitdrukt – resulteren in wat vaak wordt aangeduid als groeipijntjes, maar waar ook hij met vele anderen inziet, dat er zich groter fouten ontwikkelen dan men menigmaal veronderstelt, dan zal de logische consequentie zich aan ons opdringen, dat bij twee gelijkgerichte kinderen, het kind, dat niet onderhevig is aan de factoren, die oorzaak zijn voor het ontstaan van die bewuste grotere fouten, een gevoel van welbehagen zich frequenter zal openbaren, dan bij het kind dat er wel aan onderhevig is, wat op den duur moet resulteren in een optredend psychisch anders ingesteld zijn. En hiermee zijn we bij het volgende punt aangeland, dat *BALTERS* naar voren brengt; de gunstige invloed, die de psyche ondervindt van een juiste behandeling van het kauworgaan als integraal onderdeel van het harmonisch geheel: de mens. Het is echter niet aan mij in het raam van deze publicatie nader over bovengenoemde methode uit te wijden. Het is aan *BALTERS* zelf over te laten hoe en wanneer hij tot publicaties over deze materie overgaat. Ondergetekende heeft slechts in de publicatie van coll. *DUYZINGS* aanleiding gevonden op de werkzaamheden van *BALTERS* te wijzen en meer rechtbaarheid te geven aan het bestaan van zijn apparatuur, die vooral op het terrein der sociale tandheelkunde voor de toekomst practisch onbegrensde mogelijkheden in uitzicht stelt en de tandarts tot verruiming van zijn gezichtsveld dwingt.

J. SCHREINEMAKERS. Sittard.

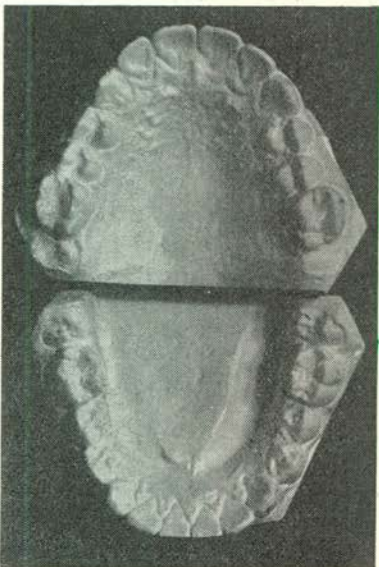
1^a

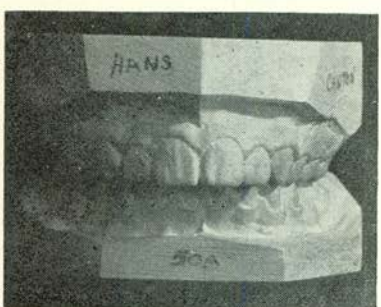
1^b

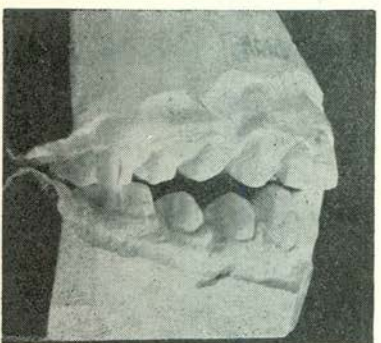
2^d

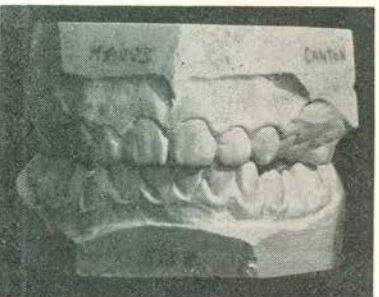
1^c

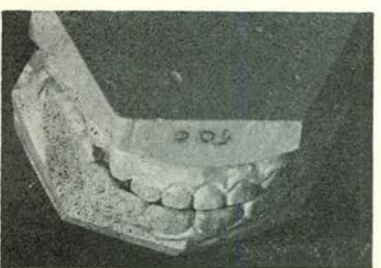
2^b

2^c

3

4

